

Evangelischen, ga bij reformatorischen op de koffie

Gelezen...in 2012

Op 19-jarige leeftijd bezocht ik voor het eerst een reformatorische kerkdienst. Al die hoedjes, de psalmen op hele noten, de tale Kanaäns, de strakke gezichten, de plechtige manier waarop er gebeden werd... Ik dacht: wat een rare boel! In mijn enthousiasme –ik had net de Bijbel ontdekt– snapte ik ook maar niet waarom deze mensen nog niet hadden gelezen in de Bijbel dat je kinderen niet moet dopen, maar alleen volwassenen. En zo kan ik nog wel even doorgaan over hoedjes, rokken en de zondagsrust.

Ik begon daarom met een vriend een keer diep in de nacht aan een brief aan een reformatorische kerkenraad waarin we eventjes uitlegden hoe het nu zat met de uitverkiezing. En inderdaad, er zijn bepaalde dingen die evangelischen scherper zien dan reformatorische christenen. Maar zij zien nog veel meer dingen scherper dan wij, besef ik inmiddels. Daarvoor wil ik hen bedanken.

Bedankt dat jullie Gods heiligheid en het vrezen van Hem zo hoog hebben staan. Ik leer daarvan. In veel evangelische kerken wordt God als een maatje gezien die je af en toe een schouderklopje geeft. Johannes viel daarentegen als dood voor de voeten van Jezus. Dat beseffen wij evangelischen vaak niet wanneer we met onze handen omhoog staan te zingen in een kerkdienst. Jullie hebben dat vaak veel beter door. Dat hoor ik alleen al aan het gebulder van het orgel. Evangelischen praten soms ook wel erg gemakkelijk over Jezus Christus. Ik ben nog altijd die reformatorische broeder dankbaar die mij leerde om niet iedere drie seconden in mijn gebed "Heer" te zeggen omdat je Gods Naam niet ijdel mag gebruiken.

De woorden die alles met Gods heiligheid te maken hebben –en waarop evangelischen in het algemeen te weinig nadruk leggen– zijn de woorden "zonde", "bekering" en "oordeel". De apostelen hadden in hun evangelisatiepreken het daar –net als jullie– verhoudingsgewijs veel vaker over dan dat God zo veel van ons houdt en een geweldig plan heeft met ons leven. Evangelischen zoals ik kunnen daarin van jullie leren.

Juist door de nadruk op Gods liefde roepen mensen binnen de evangelische beweging veel te snel dat ze "gered" zijn, terwijl de vruchten daarvan niet zichtbaar zijn. Iedere evangelische christen zou daarom echt eens Spurgeon of Lloyd-Jones moeten lezen, die hiervoor waarschuwen. Met dank aan de reformatorische uitgevers.

Als laatste bedank ik jullie voor jullie wereldvreemdheid. Daar zijn jullie een kei in met zwarte pakken, tv-loze huiskamers en een sportloze krant. Evangelischen willen vaak zo relevant voor de wereld zijn dat ze er vrienden mee worden. In plaats daarvan zou het goed zijn als evangelische christenen vriendschap sluiten met reformatorische christenen. Gewoon voor een bakje koffie. Net als ik zullen ze veel van hen leren!